DOMSTOLENS BESLUT (åttonde avdelningen)

den 12 november 2010 *

I mål C-339/10,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) genom beslut av den 14 juni 2010, som inkom till domstolen den 7 juli 2010, i målet

Krasimir Asparuhov Estov,

Monika Lyusien Ivanova,

Kemko International EAD

mot

Ministerski savet na Republika Bulgaria,

meddelar

* Rättegångsspråk: bulgariska.

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Schiemann samt domarna L. Bay Larsen och C. Toader (referent),

generaladvokat: J. Kokott,
justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

och efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Estov, Ivanova och Kemko International EAD, å ena sidan, och Ministerski savet na Republika Bulgaria (Republiken Bulgariens regering) å andra sidan.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätten

3 Förklaringen om Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, undertecknat den 13 december 2007 (EUT C 83, 2010, s. 335), har följande lydelse:

”I … stadga[n], som är rättsligt bindande, bekräftas de grundläggande rättigheter som garanteras av konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och som de följer av de konstitutionella traditioner som är gemensamma för medlemsstaterna.

Stadgan utvidgar inte tillämpningsområdet för unionsrätten utöver unionens befogenheter och fastställer inte någon ny befogenhet eller uppgift för unionen, och ändrar inte de befogenheter och uppgifter som fastställs genom fördragen.”

Nationell rätt

4 I artikel 103 i lagen om fysisk planering (Zakon za ustroystvo na teritoriata) föreskrivs följande:

”…

2. I översiktsplanerna fastställs den övergripande användningen av och anläggningstypen för de separata strukturella delarna som planen omfattar.

3. I detaljplanerna fastställs den faktiska användningen av och anläggningstypen för de enskilda markområden som planen omfattar.

…”

5 Artikel 127 i denna lag har följande lydelse:

”…

6. Översiktsplanen godkänns av kommunfullmäktige efter föredragning av borgmästaren. Beslutet att godkänna planen offentliggörs i Officiella tidningen. Beslutet är slutgiltigt och kan inte överklagas.

7. … De specifika bestämmelserna för fysisk planering i huvudstaden är föremål för särskild lagstiftning.

8. … Den nya översiktsplanen för huvudstaden och ändringarna av gällande översiktsplan antas av regeringen i enlighet med denna lag och de bestämmelser om planering och anläggning som har fastställts i lagen om planering och anläggning av huvudstaden.

…

10. … Översiktsplanen för en tätort av nationell betydelse godkänns genom beslut av ministern för regional utveckling och offentliga arbeten. Beslutet fattas efter samråd med kommunfullmäktige och offentliggörs i Officiella tidningen. Beslutet är slutgiltigt och kan inte överklagas.

…”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

6 Den 16 december 2009 beslutade Ministerski savet na Republika Bulgaria att ändra översiktsplanen för staden Sofia vad beträffar två markområden vilkas användning reglerats i planen. Enligt översiktsplanen ingick dessa markområden i zonen för ”verksamhet avseende service till allmänheten”, och i detaljplanen var områdena avsedda för affärs- och kontorslokaler. Med stöd av detta beslut skulle dessa områden hädanefter ingå i zonen för ”grönområden”, inom vilken anläggningar för ekonomisk verksamhet inte längre skulle vara tillåtna.

7 Sökandena överklagade beslutet till Varhoven administrativen sad. Denna avslog överklagandet den 20 april 2010 genom beslut av tre ledamöter, med hänvisning till att det i artiklarna 127.6 och 127.10 i lagen om fysisk planering föreskrivs att detaljplaner som har godkänts av kommunfullmäktige och ministern för regional utveckling och offentliga arbeten inte kan överklagas.

8 Klagandena begärde omprövning vid Varhoven administrativen sad med en sammansättning av fem ledamöter. Det är enligt denna domstol oklart huruvida den omständigheten att beslut om översiktsplan för huvudstaden inte kan överklagas enligt nationell rätt är oförenlig med den rättighet som föreskrivs i artikel 47 i stadgan.

9 Mot denna bakgrund beslutade Varhoven administrativen sad att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:

”1) Är det möjligt att undanta förvaltningsåtgärder som innebär en kränkning av de fri- och rättigheter som säkerställs i unionsrätten från domstolsprövning som föreskrivs i artikel 47 i ... stadga[n]?

2) Om detta är möjligt, finns det då kriterier för att fastställa vilka typer av förvaltningsåtgärder enligt artikel 47 i ... stadga[n] som får undantas från domstolsprövning, och vilka är i så fall dessa kriterier?

3) Är det möjligt att undanta översiktsplaner som kränker äganderätten från domstolsprövning?”

Domstolens behörighet

10 I artikel 92.1 i domstolens rättegångsregler föreskrivs att domstolen, sedan generaladvokaten hörts, kan fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling, om det är uppenbart att den saknar behörighet att pröva en viss sak eller att talan inte kan tas upp till prövning.

11 Enligt artikel 267 FEUF är domstolen behörig att meddela förhandsavgörande angående tolkningen av FEU-fördraget samt giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutas av unionens institutioner. Domstolen är endast behörig att pröva unionsrättsliga bestämmelser (se beslut av den 16 januari 2008 i mål C-361/07, Polier, punkt 9 och där angiven rättspraxis).

12 I förevarande mål ska det emellertid erinras om att bestämmelserna i stadgan enligt artikel 51.1 riktar sig till ”medlemsstaterna endast när dessa tillämpar unionsrätten” och att stadgan – enligt artikel 6.1 FEU som tillskriver stadgan tvingande karaktär, och i enlighet med vad som framgår av förklaringen om Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget – inte medför några nya befogenheter för unionen och den innebär inte heller några ändringar i redan befintliga befogenheter.

13 Det framgår för övrigt av fast rättspraxis att de krav som följer av skyddet för de grundläggande rättigheterna binder medlemsstaterna när de tillämpar unionsrätten. Medlemsstaterna är därmed skyldiga att, i den utsträckning det är möjligt, inte handla i strid med dessa krav (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 oktober 2007 i mål C-117/06, Möllendorf och Möllendorf-Niehuus, REG 2007, s. I-8361, punkt 78 och där angiven praxis).

14 Eftersom begäran om förhandsavgörande inte innehåller något konkret som innebär att Ministerski savet na Republika Bulgarias beslut av den 16 december 2009 ska anses utgöra en åtgärd för att genomföra unionsrätten eller att beslutet på annat sätt anknyter till unionsrätten, saknar domstolen behörighet att besvara förevarande begäran om förhandsavgörande.

15 Under dessa omständigheter slår domstolen, med stöd av artikel 92.1 i rättegångsreglerna, fast att det är uppenbart att den saknar behörighet att besvara de frågor som ställts av Varhoven administrativen sad.

Rättegångskostnader

16 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) i beslut av den 14 juni 2010.

Underskrifter